USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **Campus International, spol. s r. o.,** se sídlem Koperníkova 2, Praha 2, zastoupeného Auditorskou a daňovou kanceláří, spol. s r. o., se sídlem Vodičkova 41, Praha 1, proti žalovanému: **Finanční ředitelství pro hl. m. Prahu,** se sídlem Štěpánská 28, Praha 1, o kasační stížnosti žalovaného proti výroku II. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 10. 2010, č. j. 7 A 94/2010 - 69,

takto:

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce se u městského soudu žalobou na ochranu před nečinností domáhal uložení povinnosti žalovanému („stěžovatel“) rozhodnout o odvolání podaném proti dodatečnému platebnímu výměru Finančního úřadu pro Prahu 2 ze dne 16. 12. 2009.

Dne 15. 9. 2010 vzal žalobce svoji žalobu v celém rozsahu zpět, protože stěžovatel dne 13. 5. 2001 o předmětném odvolání rozhodl.

Městský soud usnesením napadeným nyní projednávanou kasační stížností bodem I. výroku zastavil žalobní řízení a bodem II. výroku uložil stěžovateli zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 14 520 Kč, což odůvodnil poukazem na ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož vzal-li navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.

Finanční ředitelství pro hl. m. Prahu v kasační stížnosti výslovně napadá pouze bod II. výroku citovaného usnesení městského soudu a argumentuje tím, že v řízení nebylo nečinné, jelikož činilo úkony v daňovém řízení a rozhodnutí o odvolání bylo vydáno v zákonném termínu a v termínu stanoveném Pokynem č. D-308, vydaným Ministerstvem financí. Žaloba na ochranu před nečinností proto nebyla důvodná.

Nejvyšší správní soud se před věcným posouzením kasační stížnosti zabýval splněním podmínek řízení a zjistil, že kasační stížnost je nepřípustná.

Podle ustanovení § 104 odst. 2 s. ř. s. je nepřípustná kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu.

V daném případě je z petitu i obsahu kasační stížnosti zcela nepochybné, že stěžovatel brojí výlučně proti výroku městského soudu o nákladech řízení. Za těchto okolností soud s ohledem na jednoznačnou zákonnou úpravu nemá jinou možnost než kasační stížnost odmítnout jako nepřípustnou. V tomto směru lze odkázat i na usnesení rozšířeného senátu zdejšího soudu ze dne 1. 6. 2010, č. j. 7 Afs 1/2007 - 64 (publ. pod č. 2116/2010 Sb. NSS), kde jsou odlišeny situace, kdy kasační stížnost napadá pouze výrok o nákladech řízení, od případů, kdy napadá i jiné výroky, přičemž dospěl k závěru, že v prvním z uvedených případů (kam spadá i nyní rozhodovaný případ) je třeba kasační stížnost pro nepřípustnost odmítnout, byť by bylo rozhodnutí krajského soudu o nákladech řízení věcně nesprávné.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d), § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. března 2011

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu